

46

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 stycznia 1965 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji (nr 115) dotyczącej ochrony pracowników przed promieniowaniem jonizującym, przyjętej w Genewie dnia 22 czerwca 1960 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 16 Konwencji (nr 115) dotyczącej ochrony pracowników przed promieniowaniem jonizującym, przyjętej w Genewie dnia 22 czerwca 1960 r. na czterdziestej, czwartej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy, złożony został Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dnia 23 grudnia 1964 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne wymienionej konwencji, która weszła w życie dnia 17 czerwca 1962 r.:

Szwecja	dnia 12 kwietnia	1961 r.
Norwegia	dnia 17 czerwca	1961 r.
Ghana	dnia 7 listopada	1961 r.
Wielka Brytania	dnia 9 marca	1962 r.
Hiszpania	dnia 17 lipca	1962 r.
Indonezja	dnia 26 października	1962 r.
Szwajcaria	dnia 29 maja	1963 r.
Syryjska Republika Arabska	dnia 15 stycznia	1964 r.
Czechosłowacja	dnia 21 stycznia	1964 r.
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 18 marca	1964 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

47

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 stycznia 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przekazania organom niektórych gromadzkich rad narodowych uprawnień w zakresie wymiaru podatku gruntowego i opłaty elektryfikacyjnej.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wykaz powiatów, w których biura gromadzkich rad narodowych są właściwe w sprawach wymiaru podatku gruntowego i opłaty elektryfikacyjnej, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 listopada 1961 r. w sprawie przekazania organom niektórych gro-

madzkich rad narodowych uprawnień w zakresie wymiaru podatku gruntowego i opłaty elektryfikacyjnej (Dz. U. z 1961 r. Nr 52, poz. 290, z 1963 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 1964 r. Nr 1, poz. 3, Nr 11, poz. 69 i Nr 29, poz. 186) uzupełnia się w części dotyczącej województwa białostockiego przez zamieszczenie liczby „1” przed wyrazami „powiat elcki” oraz przez dodanie wyrazów „2. powiat bielski, 3. powiat kolneński, 4. powiat olecki, 5. powiat siemiatycki.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1965 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

48

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 21 stycznia 1965 r.

w sprawie rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązkowi wpisu do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej, zwanego w dalszym ciągu „rejestrem”, podlegają statki żeglugi śródlądowej określone w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych.

§ 2. Organami rejestrowymi, z zastrzeżeniem § 3 ust. 2 i § 4 ust. 2, są inspektoraty żeglugi śródlądowej, które prowadzą rejestr w trybie i na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. 1. Statki sportowe i turystyczne:

1) z własnym napędem mechanicznym (z urządzeniami napędowymi wbudowanymi na stałe),

2) bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m²

podlegają obowiązkowi wpisu do rejestru w inspektoracie żeglugi śródlądowej.

2. Statki sportowe i turystyczne nie wymienione w ust. 1 podlegają rejestracji na podstawie przepisów wydanych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 4. 1. Statki rybackie:

- 1) z własnym napędem mechanicznym (z urządzeniami napędowymi wbudowanymi na stałe) o mocy silnika od 10 KM wzwyż,
- 2) bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m²

podlegają obowiązkowi wpisu do rejestru w inspektoracie żeglugi śródlądowej.

2. Statki rybackie nie wymienione w ust. 1 podlegają rejestracji na podstawie przepisów wydanych przez Ministra Rolnictwa.

§ 5. 1. Organ rejestrowy prowadzi rejestr odrębnie dla statków:

- 1) z własnym napędem mechanicznym o powierzchni do 20 m², z wyjątkiem statków rybackich o mocy silnika do 10 KM,
- 2) z własnym napędem mechanicznym o powierzchni ponad 20 m²,
- 3) bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni do 20 m², z wyjątkiem statków sportowych, turystycznych i rybackich,
- 4) bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m².

2. W księdze rejestrowej wpisuje się:

- 1) kolejny numer rejestracyjny statku,
- 2) datę zarejestrowania statku,
- 3) nazwę lub inny znak rozpoznawczy statku,
- 4) rodzaj i przeznaczenie statku,
- 5) nazwę portu macierzystego statku,
- 6) rok i miesiąc budowy statku, stocznię, materiał główny i rodzaj napędu,
- 7) wymiary oraz pojemność statku,
- 8) oznaczenie właściciela i użytkownika statku,
- 9) podstawę i datę wykreślenia statku z rejestru.

3. Szczegółowy sposób prowadzenia rejestru określi instrukcja.

4. Organy rejestrowe używają następujących symboli:

Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Warszawie „Wa”,
 Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy „Bg”,
 Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Giżycku „Gz”,
 Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku „Gd”,
 Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Krakowie „Kr”,
 Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Koźlu „Kz”,
 Inspektorat Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu „Wr”,
 Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie „Sz”.

§ 6. 1. Każda zmiana danych wpisanych do rejestru podlega również wpisowi.

2. Statek wpisany do rejestru za granicą może być wpisany do rejestru w Polsce po uprzednim wykreśleniu tego statku z rejestru zagranicznego.

§ 7. Wpis do rejestru następuje na podstawie zgłoszenia.

§ 8. 1. Zgłoszenie statku do rejestru powinno nastąpić niezwłocznie po wybudowaniu statku w kraju albo po przybyciu do kraju, jeżeli statek był wybudowany lub zakupiony za granicą.

2. Do zgłoszenia statku do rejestru obowiązany jest właściciel, a jeżeli właścicielem jest Skarb Państwa — użytkownik.

§ 9. 1. Zgłoszenie do rejestru powinno być dokonane na piśmie i zawierać wszystkie dane niezbędne do zarejestrowania (§ 5 ust. 2).

2. Rejestrację przeprowadza organ rejestrowy właściwy dla portu macierzystego statku.

§ 10. 1. Po wpisaniu statku do rejestru organ rejestrowy wydaje wnioskodawcy kartę rejestracyjną.

2. Wzór karty rejestracyjnej określi instrukcja.

3. Statki nie posiadające nazwy lub innego znaku rozpoznawczego określonego obowiązującymi przepisami obowiązane są uwidocznić w sposób trwały swój numer rejestracyjny na zewnętrznej stronie statku.

§ 11. 1. Statek wykreśla się z rejestru na wniosek właściciela, użytkownika lub z urzędu, jeżeli statek nie jest użytkowany jako obiekt pływający z powodu zużycia lub z innych przyczyn.

2. Przepis § 8 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. W wypadku zmiany portu macierzystego (stałego miejsca postoju) powodującej zmianę właściwości organu rejestrowego statek powinien być wykreślony z dotychczasowego rejestru, a następnie wpisany do rejestru w organie rejestrowym właściwym dla nowego portu macierzystego.

2. Rejestracja statku w wypadku wymienionym w ust. 1 powinna być dokonana niezwłocznie na zasadach ustalonych dla rejestracji w niniejszym rozporządzeniu.

3. Dotychczasowe dokumenty rejestracyjne w wypadkach wymienionych w ust. 1 i 2 zachowują ważność do czasu zarejestrowania statku w nowym rejestrze.

§ 13. 1. Za rejestrację statków (§ 5 ust. 1) pobiera się opłaty w następującej wysokości:

- 1) od statków z własnym napędem mechanicznym o powierzchni do 20 m² — 100 zł,
- 2) od statków z własnym napędem mechanicznym o powierzchni ponad 20 m² — 500 zł,
- 3) od statków bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni do 20 m² — 50 zł,
- 4) od statków bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m² — 100 zł.

2. Za dokonanie wpisu zmiany danych wpisanych do rejestru opłata wynosi 20 zł.

3. Kartę rejestracyjną wydaje się po dokonaniu opłaty rejestracyjnej.

4. Za wykreślenie statku z rejestru opłat nie pobiera się.

§ 14. Dokumenty rejestracyjne wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Dotychczasowe przepisy stosuje się do statków określonych w § 3 ust. 2 do dnia 31 marca 1965 r., a do statków określonych w § 4 ust. 2 — do dnia 30 czerwca 1965 r.

§ 16. 1. Wnioski o zarejestrowanie statków na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być złożone we właściwych organach rejestrowych w ciągu jednego roku od dnia jego wejścia w życie, z tym że wnioski o zarejestrowanie statków określonych w § 3 ust. 2 i w § 4 ust. 2 powinny być złożone w ciągu jednego roku od dnia upływu terminów wymienionych w § 15.

2. Księgi rejestrowe prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów podlegają zamknięciu po przerejestrowaniu statków.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21, poz. 186).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Burakiewicz